

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

dicatis aut solliciti sitis igitur ne ^{sed} pusilli vos magis
 ותיר לכוּן ועורי הומונותא: ³¹ לא הכיל תאצפון או תאכרוּן
 eni omnia operiemur quo aut bibemus quid aut comedemus quid
 מנא נאכול או מנא נשתא או מנא נתכסא: ³² כלהין גיר
 q est in celsis autē pater vester sibi quærunt mundi huius gentes hæc
 הלין עממא הו דעלמא בעין הלין אכוכון דין דבשמיא
 primū autē quærite omnia hæc requiruntur vobis quod etiā scit
 ידע דאף לכוּן מתבעין הלין כלהין: ³³ בעו דין לוקרם
 vobis adiciuntur hæc & omnia & iustitiā eius Dei regnum
 מלכותא דאלהא ודוקותה וכלהין הלין מתתוספן לכוּן:
 sibi ipsi sollicitus erit crastinū cui ipsi de crastino solliciti sitis ergo ne
 לֵא הכיל תאצפון דמחר הו גיר מחר יצף דילה ³⁴
 malitia sua diei ipsi sufficit
 ספק לה ליומא בישתה:

7 caput ieiunij secundæ septimanæ in sabbatho tertij diei
 דיוס תלתא בשבטא דשבתא דתרין דיומא קפלאון ז
 vos quo iudicatis enim iudicio iudicemini vt ne iudicaueritis ne
 לא תדונון דלא תתדינון: ² בדינא גיר דרינון אנתון
 vobis metietur vos qua metimini & mensura iudicabimini
 תתדינון ובכילתא דמכילין אנתון מתתכיל לכוּן:
 & trabem fratris tui q est in oculo festucā tu vides autē quid
 מנא דין הוא אנת גללא דבעינרה דאחוך וקריתא
 fratri tuo tu dicis quomodo aut tu vides nō q est in oculo tuo
 דבעינך לא בחור אנת: ⁴ או איכנא אמר אנת דאחוך
 assumēs in oculo tuo trabes & ecce oculo tuo de festucā extraham sine
 שבוק אפק גלא מן עינך והא קריתא בעינך: ⁵ נסב
 tibi videbis & tunc oculo tuo de trabem primū extrahes vultum
 כאפא אפק לוקרם קריתא מן עינך והידין נתבחר לך
 sanctum dederitis ne fratri tui oculo de festucā ad extrahēdū
 לטפקו גלא מן עינך דאחוך: ⁶ לא תתלח קורשא
 vt non porcos ante margaritas vrās picceritis neque canibus
 לכלבא ולא תרמון מרגניתכון קרם הוירא דלמא
 dirumpant vos & conuersi pedibus suis eas cōculcent
 גרושון אנית ברגליהון ונהפכון נבועונכון:

magis vos modicæ fidei?
 31 Nolite ergo solliciti esse, dicentes, Quid manducabimus, aut quid bibemus, aut quo operiemur?
 32 Hęc enim omnia Gentes inquirunt. Scit enim Pater vester quia his omnibus indigeritis.
 33 Quærite ergo primū regnum Dei & iustitiam eius: & hæc omnia adiciētur vobis.
 34 Nolite ergo solliciti esse in crastinum. crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipsi. Sufficit diei malitia sua.

C A P. V I I.

1 NOLITE iudicare, & non iudicabimini.
 2. In quo enim iudicio iudicaueritis, iudicabimini: & in qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis.
 3. Quid autem vides festucam in oculo fratris tui: & trabem in oculo tuo non vides?
 4. Aut quomodo dicis fratri tuo, Frater, sine eiciam festucam de oculo tuo, & ecce trabs est in oculo tuo?
 5. Hypocrita, eice primū trabē de oculo tuo, & tunc videbis eicere festucam de oculo fratris tui.
 6. Nolite dare sanctum canibus: neque mittatis margaritas vestras ante porcos, ne forrē conculcent eas pedibus suis, & canes conuersi dirumpant vos.

מלכוּן וּמאֵי, דלגֵרֵי־תַּיִתִּי: ³¹ מִן אִיֵּי מַעֲמִיחִי־תֵּי, לֵבִי־תַיִתִּי, לֵבִי־תַיִתִּי, הִי אֵי תַיִתִּי, הִי אֵי תַיִתִּי, הִי אֵי תַיִתִּי.
³² כִּי־תֵּי דִּבְרֵי־תַיִתִּי, אֵי־תֵּי דִּבְרֵי־תַיִתִּי, אֵי־תֵּי דִּבְרֵי־תַיִתִּי, אֵי־תֵּי דִּבְרֵי־תַיִתִּי, אֵי־תֵּי דִּבְרֵי־תַיִתִּי.
³³ כִּי־תֵּי דִּבְרֵי־תַיִתִּי, אֵי־תֵּי דִּבְרֵי־תַיִתִּי, אֵי־תֵּי דִּבְרֵי־תַיִתִּי, אֵי־תֵּי דִּבְרֵי־תַיִתִּי, אֵי־תֵּי דִּבְרֵי־תַיִתִּי.
³⁴ מִן אִיֵּי מַעֲמִיחִי־תֵּי, לֵבִי־תַיִתִּי, לֵבִי־תַיִתִּי, הִי אֵי תַיִתִּי, הִי אֵי תַיִתִּי, הִי אֵי תַיִתִּי.

Κεφ. Ζ.

1 Μη κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε. ὃν ὁ δὲ κρίμα κρινεῖτε, κριθῆσθε. 2 καὶ ὃν ὠμότερον μισθεῖτε, ἀημενηθησεται ὑμῖν. 3 ἢ δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὸ δὲ ἐν τῷ σου ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς; 4 ἢ πῶς εἶπες τῷ ἀδελφῷ σου, ἄφες ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου; 5 ἠποκριθεὶς, ἐκβαλε πρῶτον τὸν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε δύνασθε ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. 6 μὴ δάτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσίν, μηδὲ βάλετε τοῖς μέγαλαις ὑμῶν ἕμπεροσιν τῶν χοίρων, μήποτε καταπατήσωσι αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσίν αὐτῶν, καὶ σφραγίστε ἡξίουσιν ὑμᾶς.

7 Petite & dabitur vobis, quærite & inuenietis: pulsate & aperietur vobis.

8 Omnis enim qui petit, accipit, & qui quærit inuenit: & pulsanti aperietur.

9 Aut quis est ex vobis homo, quem si petierit filius suus panem, nunquid lapidem porriget ei?

10 Aut si piscem petierit: nunquid serpentē porriget ei?

11 Si ergo vos cū sitis mali, noſtis bona dare filiis vestris: quanto magis Pater vester qui in cælis est, dabit bona petentibus se?

12 Omnia ergo quæcunque vultis vt faciant vobis homines, & vos facite illis. Hæc est enim Lex & prophetæ.

13 Intrate per angustā portam: quia lata porta, & spatiosa via est quæ ducit ad perditionem, & multi sunt qui intrant per eam.

14 Quam angusta porta & arcta via est quæ ducit ad vitam: & pauci sunt qui inueniunt eam.

15 Attendite à falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestimentis ouium, intrinsecus autem sunt lupirapaces.

16 Afructibus eorum cognoscetis eos. Nunquid colligunt de spinis uvas, aut de tribulis ficus?

vobis & aperietur vobis & inuenietis quærite vobis & dabitur petite
 7 שאלו ונתתם לכם בעו ותשכחון קושו ונתפתח לכם
 8 כל ניר דשאל נסב ודבעה משבח ולאינא דנקש
 9 או מנו מנכון גברא דנשאלוהו ברה
 10 ואן נונא נשאלוהו
 11 ואן הכיל אתון דבישא אתון
 12 ורעין אתון מוהבתא טבתא למתל לבניכון כמא יתיראת
 13 עולו כתרעא אליצא דפתא הו תרעא ורוהא אורחא
 14 מא קטין תרעא ואליצא אורחא אידא דמובלא להיא
 15 אודהרון נביא
 16 דנלג דאתון לותכון בלבושה האמרא מן לנו דין
 17 איתיוחן דאבא חטופא
 18 למא לקטין מן כובא ענבא או מן קורטבא תאנא

7 ἀπὶ τῆς γῆς καὶ ἐκ τῆς οὐρανόθεν ἔσονται ὑμῖν ζήτησις καὶ ἀποδοθήσεται ὑμῖν. 8 πᾶς ὁ ἐπιζητῶν λαμβάνει καὶ ὁ ἐκρούων ἀνοίχεται. 9 ἢ τίς ἐστὶν ὁ ἐπιζητῶν καὶ οὐκ εἰσάγει αὐτῷ τὸ πρῶτον ὃ ἐστὶν αὐτῷ; 10 ἢ τίς ἐστὶν ὁ ἐκρούων καὶ οὐκ ἀνοίχεται αὐτῷ; 11 εἰ οὖν ὑμεῖς, ποιοῦντες ὅτις ἐστὶν ἀγαθὰ διδοῦσαι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόθεν μάλλον ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτούσιν αὐτὸν; 12 πάντα οὖν ὅσα ἐθέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἀδελφοί, ὑμεῖς καὶ ποιεῖτε αὐτοῖς, ὅτι ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. 13 εἰσελθεῖτε διὰ τῆς στενῆς πόρτης, ὅτι πλατεία ἡ πόρτις καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπωλείαν, καὶ πολλοὶ εἰσὶν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς. 14 τί στένη ἡ πόρτις καὶ στενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐρεσκόντες αὐτήν. 15 ἀποδοθήσεται ὑμῖν ὡς ἐσθλάτε, οὕτως ἐσθλάτε ὑμῖν ἐν ἀνθρώποις, ἵνα ἔσθλητε καὶ εἰς τοὺς οὐρανοὺς. 16 ἀπὸ τῆς σπίνης οὐκ ἐκκομίζονται ὄσπρια, καὶ ἀπὸ τῆς θύρας οὐκ ἐκκομίζονται ἄμικτα.

autē arbor facit pulchros fructus bona arbor omnis sic
 הכנא כל אילנא טבא פארא שפידא עבד אילנא דין 17
 fructus bona arbor potest non facit malos fructus mala

בישא פארא בישא עבד: לא משכה אילנא טבא פארא
 facere bonos fructus mala arbor neque facere malos
 בישא למעבד ולא אילנא בישא פארא טבא למעבד:

cadit & in igne excidetur bonos fructus facit que non arbor omnis
 כל אילנא דלא עבד פארא טבא מתפסק ובנורא נפל:

omnis nequaquam eos cognoscetis fructibus eorum & itaque
 מדין מן פאריהון תדעון אנון: לא הונא כל

is sed eorum in regnum intrabit Dñe mi Dñe mi mihi qui dicit
 דאמר לי מרי מרי עאל למלכותא דשמייא אלא מן

in illo mihi dicent multi q est in caelis patris mei voluntate qui facit
 דעבד עבניה דאבי דשמייא: סנאא נאמרון לי בהו

demonia & in noie tuo pphetatum in noie tuo nonne Dñe mi Dñe mi die
 וומנא מרי מרי לא בשכך אנתנכי ובשכך שאדנא

illis confitebor & tunc fecimus multas virtutes & i noie tuo elecimus
 אפקן ובשכך הילא סנאא עבדן: והידין אודא להון

iniquitatis operarij à me vos discidite noui vos quia nunquam
 דמתוס לא ידעתכון ארהקו לכון מני פלחי עולא:

assimilatur ea & facit hęc verba mea q audit ergo omnis
 כל הכיל דשמע מלי הלין ועבד להין נתרמא

petram super domū suā qui edificauit illi sapienti viro
 לנברא חכימא הו דבנא ביתה על שועא:

& irruerunt venti & flauerūt flumina & venerūt pluuia & descēdit
 ונחרת מטרא ואתו נהרותא ונשבי רוחא ואתריו

posita petram super enim fundamēta eius cecidit & nō illā domum si pā
 בה בביתא הו ולא נפל שתאסודי ניר על שועא סימן

ea facit & non hęc verba mea q audit & omnis erant
 הו: וכל מן דשמע מלי הלין ולא עבד להין

arenam super domū suā q edificauit stulto viro assimilatur
 נתרמא לנברא ככלא דבנא ביתה על הלא:

17 Sic omnis arbor bona
 fructus bonos facit: mala
 autem arbor, malos fructus
 facit. 18 Nō potest autē arbor
 bona malos fructus facere,
 neque arbor mala, bonos
 fructus facere.

17 Sic omnis arbor bona
 fructus bonos facit: mala
 autem arbor, malos fructus
 facit. 18 Nō potest autē arbor
 bona malos fructus facere,
 neque arbor mala, bonos
 fructus facere.

19 Omnis arbor que non
 facit fructum bonum, exci-
 detur, & in igne mittetur.

20 Igitur ex fructibus co-
 rum cognoscetis eos.

21 Non omnis qui dicit
 mihi, Domine domine, in-
 trabit in regnum cęlorum:

sed qui facit voluntatē Pa-
 tris mei qui in cęlis est, ipse
 intrabit in regnum cęlorū.

22 Multi dicent mihi in illa
 die, Domine domine nōnne
 in nomine tuo prophetaui-
 mus, & in nomine tuo dę-
 monia eiecimus, & in nomine
 tuo virtutes multas fecimus?

23 Et tunc confitebor illis,
 Quia nunquam noui vos:
 discidite à me omnes qui
 operamini iniquitatem.

24 Omnis ergo qui audit
 verba mea hæc, & facit ea,
 assimilabitur viro sapienti
 qui edificauit domum suam
 super petram.

25 Et descendit pluuia, &
 venerunt flumina, & flauē-
 runt venti, & irruerunt in
 domum illam, & non ceci-
 dit, fundata enim erat super
 petrā.

26 Et oīs qui audit
 verba mea hæc, & nō facit ea
 similis erit viro stulto qui
 edificauit domum suam su-
 per arenam:

17 Έπι πάντων τῶν ἄρβυρων ἀγαθόν, καὶ καρπὸς καλοὺς ποιεῖ: τὸ δὲ σαρκατικὸν ἄρβυρον, καὶ καρπὸς πονηροὺς ποιεῖ. 18 ἐν
 δυνάμει θεῶν ἀγαθὸν καὶ καρπὸς πονηροὺς ποιεῖν, ἢ δὲ θεῶν σαρκικὸν καὶ καρπὸς καλοὺς ποιεῖν. 19 Πάντων
 τῶν ἄρβυρων μὴ ποιῶν καρπὸν ἀγαθόν, ἀκαθάρτηται, καὶ εἰς πῦρ βαλεῖται. ἀρετὴ γὰρ δὴν καὶ ἀρετῶν αὐτῶν ὁμιλοῦσθε αὐ-
 τούς. 20 καὶ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὴν θέ-
 λημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. 22 πολλοὶ ἔροσίν μοι ἐν αἰσθήσει τῆς ἡμέρας, Κύριε Κύριε, τίς σὺ σὺ σημεῖα καὶ
 σημεῖα φησὶ σκεῖν, καὶ τίς σὺ σημεῖα φησὶ δαιμόνια ἐξελθεῖν ἀπὸ ἐμοῦ, καὶ τίς σὺ σημεῖα φησὶ δυνάμεις πολλὰς ἐπιποιεῖσθε.
 23 καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς, ὅτι οὐδέποτε ἔργον ὑμῶν ἐποίησα. ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἔργα ἁμαρτωλοῦ τῆς αἰ-
 μίας. 24 πᾶς αὖτὸς ὁ εἰς ἀκούει μου τὰς λέξεις τούτους, καὶ ποιεῖ αὐτάς, ὁμοιωθήσεται αὐτῶν ἀδελφῶν φρονίμου. ὁ γὰρ ὁ
 κοσμοποιεῖ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν πέτραις. 25 καὶ καθὼς ἡ βροχὴ καὶ ἡ πληθὺν εἰς τὴν οἰκίαν μου, καὶ ἐπιλύσεται οἱ ἁμαρτωλοί,
 καὶ ἀρροσθήσονται ἡ οἰκία αἰσθήσει, καὶ ὅτι ἐπίσταν· τὴν ἐμὴν ἰσχυρὰν ἐπὶ τῶν πέτραις. 26 καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τὰς
 λέξεις τούτους, καὶ μὴ ποιῶν αὐτάς, ὁμοιωθήσεται ἀδελφῶν μαλακῶν, ὁ γὰρ ὁ κοσμοποιεῖ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν
 ἁμμοῶν.

27 Et descendit pluvia, & venerunt flumina, & flauerunt venti, & irruerunt in domū illā, & cecidit, & fuit ruina illius magna.
 28 Et factū est, cū consummasset Iesus verba hæc, admirabantur turbæ super doctrinā eius.
 29 Erat enim docens eos sicut potestatem habens, & nō sicut Scribæ eorū & Pharisei.

& irruerunt venti & flauerūt flumina & venerūt pluvia & descēdit
 27 ונתהר מטרא ואתו נהרותא ונשביו והא ואתמרו
 & factū est magna ruina eius & fuit & cecidit illā in domum
 בניתהו והו נפול והורת מפולתה רבא והויה 28
 doctrina ei⁹ sup turbæ erant admirantes hæc verba Iesus finiisset cum
 דבר שלם ישוע מלא הלין תהירוין הו כנשא על יולפנה:
 sicut & non potestare habens tanquā enim eos erat docens
 29 מלף הויה להון גיר איך משלטת ולת איך
 & pharisei scribæ ipsoꝝ
 ספריהון ופרישת:

CAP. VIII.

1 Cū autem descendisset Iesus de monte, secutæ sunt eum turbæ multæ:
 2 Et ecce leprosus veniens, adorabat eū, dicens, Domine, si vis, potes me mūdare.
 3 Et extendens Iesus manū, tetigit eum, dicens, Volo, Mūdare. Et confestim mūdata est lepra eius.
 4 Et ait illi Iesus, Vide nemini dixeris: sed vade, ostende te sacerdoti: & offer munus, quod præcepit Moyses, in testimoniū illis.
 5 Cū autē introisset Capharnaum, accessit ad eum centurio, rogans eum, & dicens,
 6 Domine, puer meus iacet in domo paralyticus, & male torquetur.
 7 Et ait illi Iesus, Ego veniam, & curabo eum.
 8 Et respondens centurio, ait, Domine, non sū dignus vt intres sub tectū meū: sed

8 caput ieiunij secundæ in sabbatho vnius ad vesperam lectio
 קרינא דרמשא דחד בשבט דתרוין דצומא קפלאון ה
 multæ turbæ cinxerūt eū monte de descēdit autē cum
 כד דין נהרת מן מורא נקפודי כנשט סניאא 1
 tu vis si Dnē mi & dixit eum adoravit veniēs vnus leprosus & ecce
 2 והא גרבת חד ארתא סנד לה ואמר מרי אן עבא אנת
 cum tetigit Iesus manū & extendens mundare me tu potes
 משכח אנת למדכויותי: 3 ופשט אידה ישוע קרב לה
 Iepra eius mūdata est hora & in ea mundare ego volo & ait
 ואמר עבא אנא אתדכא וכה בשעתא אתדכי גרברא:
 ostende vade sed tu dixeris illi ne vide Iesus illi & ait
 4 ואמר לה ישוע הויה למא לאנש אמר אנת אלא זל הויה
 Moses præcepit sicuti oblationem & offer sacerdotibus teipsum
 נפשך לכהנת וקרב קורבנת איך דפקד מושט
 accessit Capharnaum Iesus autē introisset eū in testimoniū ipsoꝝ
 לסהדותהון: 5 כד על דין ישוע לכפרנחוס קרב
 puer me⁹ Dnē mi & ait eum & rogabat vnus centurio ad eum
 לה קנטרונא חד ובעא הויה מנה ואמר: 6 מרי מלי
 illi dixit affligitur & pessimē & paralytic⁹ est in domo decūbit
 רמת כביתא ומשרי ובישאית משתנק: 7 אמר לה
 & ait ille centurio respondit & sanabo eū veniā ego Iesus
 ישוע אנא ארתא ואסויה: 8 ענת קנטרונא הו ואמר
 sed tectum meū sub vt intres ego sū dign⁹ non Dnē mi
 מרי לת שויה אנת דתעול תחורת מטלי אלא

27 καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐπύρην οἱ ἀνέμοι, καὶ προσέκυραν τῆ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐπίσεν. καὶ ἦν ἡ πτώσις αὐτοῦ μεγάλη. 28 καὶ ἐγένετο, ὅτε συνεπέλαστο ὁ Ἰησοῦς τοῖς λόγοις, τοῦτο, ὅτι ἐπελάσθησαν οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῆ διδασκῆ αὐτοῦ. 29 ἰὼ γὰρ διδάσκων αὐτοῦ ὡς ἐδιδάσκον ἑτέρους, καὶ οὐχ ὡς οἱ Γραμματεῖς.

Κεφ. Η.

1 Καταβαίη δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτοῦ ὄχλοι πολλοί. 2 καὶ ἰδὼς λεπρῶς ἐλθὼν, προσεκύνη αὐτῷ, λέγων, Κύριε, ἐάν θέλῃς, δύνασαι με καθαρίσαι. 3 καὶ ἐκτείνας τὸ χεῖρα, ἥψατο αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων, θέλω. καθαρίσθη, καὶ ἀπέλειπε αὐτὸν ἡ λεπρῶσις. 4 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, θεομηνόνη εἶπες. διὰ τούτου, σαυτὸν δείξον τοῖς ἱερεῖ, καὶ προσφέρει τὸ δῶρον, ὅ ἀποσταξέ Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῦ. 5 εἰσελθὼν δὲ αὐτοῦ εἰς Καφαρναῦν, προσήλθεν αὐτῷ ἑκατοντάρχης ἀρχαζακλῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει. 6 Κύριε, ὁ πῦς μου βέβηκεν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὡς βεβαίως βασιανίζομαι. 7 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ἐγὼ ἐλθὼν καθαρίσω αὐτόν. 8 καὶ ἀπεκρίθης ὁ ἑκατοντάρχης εἰπὼν, Κύριε, ἢ ἐμὶ ἰκανὸς ἴσται μου ἵσθαι ἐγγύθι εἰσελθῆναι εἰς τὸν οἶκόν μου;

